

Arbeid med strøtorv (strøtærv)

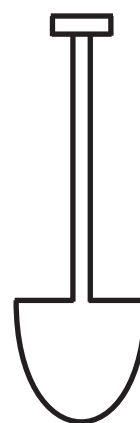
De som hadde myr på sin eiendom kunne ha et tærvtak. Trekanta på rundt 30-40 cm. ble stukket opp med en tærvspade. To halvhøye stolper som sto ved siden av hverandre og videre med en drøy meters mellomrom. Med tykk ståltråd strekt ut på begge sider så det ut som en dobbel hærseje. Tærvestykkene ble så lagt oppå trådene for å tørkes.

Det var flere lag oppover stolpene. Tærva var tung av vann da den ble tatt opp, men ble lett da den ble tørr. Den ble da halt inn i et tærvhus eller kjørt hjem. Heime vart de hakket fint opp og knust i en tærvknuser og brukt til å strø kubåsen, grisgaren, utedoen osv.

Dette var vel før det ble sagflis å få hos sagbrukene. På Holtmyrene var det mange rader med tærvesjesjer og store dype hull etter uttaket. Marianne

Hallbauer malte et bilde fra Holtet med en slik grøft med vann i og med Strandbyggfjella i bakgrunnen.

Retten til å ta tærv på myr kunne bli gitt som medgift og dermed bli arv. Et eksempel er tærvtak på Rødmyra, av eiendommen Slind, Jørngarden.

Slik så spaden som ble brukt til å stikke ut torva med. Den hadde vanlig langt håndtak, men den var helt rett i utformingen.

Torva ble ofte hentet med hest vinters tid.